

"Danskeren",
et halvugentlig Nyheds- og Oplys-
ningsblad for det danske Folk
i Amerika.
UDGIVER: DANISH LUTH. PUBL. H. SE.
Blair, Nebr.

"Danskeren" udgives hver Lørdag og Fredag.
Pris pr. Aargang
1 de forenede Stater \$1.50. Udbudser + 200.
Blader betales i Forstud.

Betilling, Beruling, Adresstørkning og
andet angaaende Bladet adresseres:

DANISH LUTH. PUBL. HOUSE,
Blair, Nebr.

Redaktør: A. M. Andersen.

Alle Bidrag til "Danskeren's" Indhold:
Uthåndlinger, Korrespondancer og Andet
af enhver Art, bedes adresseres:

A. M. Andersen, Blair, Nebr.

Entered at the Post Office at Blair, Neb.,
as second class matter.

Advertising Rates made known upon
application.

"Danskeren"

Oliver sendt til Subskribenter, indtil udtræ-
tig Oplysning modtaget af Udgivere, og al-
Gæld er betalt, i Overensstemmelse med de
Forenede Staters Postloven.

Når Læserne henvender sig til Føl, der
avertierer i Bladet, enten for at få dem
eller for at få Oplysning om det avertierer,
bedes de altid omiale, at de få Aventise-
mentet i dette Blad. Det vil være til gen-
elig Ryte.

Takfjellessdag hos Farmer Johns.

(Sluttet.)

Farmer Johns' Hus var det næ-
ste fra Ulykkesstedet, og Lampen,
som Susanna havde sat i vinduet,
skinnede og lygesom vinteret ad de red-
de Passagerer. De fandt snart
Tilflugt i det varme gæstfri Loftet,
og der tilsa en Læge, der lysteligvis
var blandt de reddede, de saaede, og
Susanna assisterede. Imens spændte
Farmer Johns for sin Vogn for at be-
fordre dem, der var i Stand der til,
de tre Mil til Byen samme Aften.
Men hem, som var stort saaede og
gennemrystede, var glade ved at be-
nytte sig af Susannas tilbude Gæs-
frihed og blive Ratten over paa Far-
men.

Lysteligvis var der intet Tab af
Menneskeliv, og den unge Mand, som
Susanna havde reddet, var den alvor-
ligst saaede af dem alle. Hun havde
givet Aftale paa sit Værelse til ham,
og lægen, da han havde forbundet
hans brækkede Ben og sammenflet et
Sæt værs over hans Bande, gav
hende nøjagtig Besked om, hvorledes
han skulle pasjes, og overlod ham til
hendes Omsorg.

Kloften blev 2 om Morgenens, før
Farmer Johns næede at komme ind i
sit Støtte, efter at han havde sat
Hesten i Stald. Han fandt sin Dæ-
ter ventende for at tale med ham, og
hendes Ansigt var usæd, end han
havde set det for Maeder.

"Jeg forsætter", sagde Johns, "hun
sæt ud, som før hun mistede sin Ræ-
reste!"

"Fader", sagde Susanna med det
samme, "disse Stæller vil ikke blive
i Stand til at forlade os i Morgen,
og vi maa se at faa en Slags
"Thanksgiving-Dinner" i Stand til
dem. Jeg er selv mere stemt for det
nu", tilføjede hun. "Jeg er joa tak-
nemmelig for, at Møder og Lizy ikke
var med dette Dag!"

"Saa er jeg", indrømmede Farmer

Johns. "Og jeg vidste, at du vilse
være tæt af ikke at have en Køftun
for dem, saa jeg ind til Haftellen
paa Tilsagevejen, og han lod mig faa
en god pris, "Gobbler". Men jeg
funde ikke opdrive Cranberries. Det
er dog, "plenty" Apples og Læg i
Kælleren, saa jeg tænker, du redder
dig i Land. Og, Susanna", tilføjede
han højstbeligt, "de siger, at det stæ-
rer en Ko, som havde forsvaret sig
ned paa Sporet, og jeg føler mig
ligefrem taknemmelig, at det ikke var
en af mine".

Takfjellessdagen fandt Susanna
oppe for den sene Novembersol. Hun
havde sine saaede Gæster at tilse,
den ene efter den anden. Saa lavede
hun en appetitlig Frokost for dem.
Derefter stod Tilberedelsen af en tid-
lig Thanksgiving-Dinner for Tur.

Farmer Johns var færdig med
udenhørs Morgenhygge, bandt han et
af Susannas lange Forklæder for sig
og satte sig ned at stræle Apples til
"Sauen". Han saa et bl. til efter
sin Datters Ansigt, der endnu gavde
det lyse, oplystende Udsigt, som den
havde set paa det Aftenen forud. Når
hun kunde saa til at skæle sig
bort, forlod hun Køkkenet og gik op

for at se til den unge Mand, som laa
i hendes Sovelammer ovenover. Han
havde sovet nogle Timer, men endelig
raagnede han, og han synes at leve
op, efter at han havde mydt en Staal
Stofsuppe, som hun havde bragt ham.

"Jeg har et Øjeblik at løse nu",
sagde hun, efter at hun havde ordnet
hans Puder, "og hvis der var — no-
gen — som De tænker, der vilde æng-
tes ved at høre om Unken, og De ikke
kommer, saa funde jeg strive til dem
for Dem nu".

Han saa forundret paa hende og
saa, at hendes hættelige, tankefulde
Ansigt farvedes rødt. Han visste ikke
sor senere, at det var hende, han flyttede
sig ned, da det var hende, han flyttede
sig ned.

"Det er en saadan", sagde han
fagte. "Jeg er forlovet og skal gif-
tes, og jeg vilde gerne, hun skulle
vide, at jeg er frelst — og i gode
Hænder".

Hun hente da sin Pen og Papir
og satte sig ned ved Siden af ham,
og han undredes lidt over hendes usel-
viste Øjne, som hun langt om og tro-
ligt stod efter hans Diktat.

Da han var færdig, undredes han
over, at hun endnu forhakte med at
strive; men han saa ikke, hvad hun til-
føjede, for flere Uger senere, da han
havde forladt Farmen. Da visste hans
Ræreste ham Susannas Bred, som
hendes Dærer havde plættet, og Sint-
ningens paa det var følgende Ord:

"Da jeg først faa hans Ansigt i
den brandende Vogn, tankte jeg, at
maaste Herren, som tog min Ester
bort, vilde lave mig frelse dette Liv,
saa at nogen anden Pris ikke skulle
føje sig saa ensom, som jeg altid maa
gøre. Denne Danse gav mig Kraft
til at gøre det, og nu er jeg lykkelig,
end jeg var, for nu vil jeg alt b-
ære bedre at tænke paa og være tak-
nemmelig for hele mit Liv".

Just som Susanna var færdig til
at servere Takfjelless-Dinneren, som
hun daa omhyggelig havde tilberedt,
kørte en Vogn op til Bagdøren.

"Nej — om det ikke er Møder og
Lizy!" raabte hun i sin Overra-
fælse.

"Du funde have vist, vi vilde kom-
me", sagde Lizy med et behageligt lille
Smil. "Tante Martha var meget be-
dre til Morgen, og Møder sagde, hun
funde aligevel ikke være borte fra
Hjemmet Takfjellessdag."

Da den genforenede Famili og dem
af deres Gæster, der var i Stand til
at forlade deres Værelse, forsynede satte
sig ned ved Bordet, der var bagstaa-
dig overstaaet, blev både Møder og
Lizy! saa ensom, som jeg altid maa
gøre. Denne Danse gav mig Kraft
til at gøre det, og nu er jeg lykkelig,
end jeg var, for nu vil jeg alt b-
ære bedre at tænke paa og være tak-
nemmelig for hele mit Liv".

Da den genforenede Famili og dem

af deres Gæster, der var i Stand til
at forlade deres Værelse, forsynede satte
sig ned ved Bordet, der var bagstaa-
dig overstaaet, blev både Møder og
Lizy! saa ensom, som jeg altid maa
gøre. Denne Danse gav mig Kraft
til at gøre det, og nu er jeg lykkelig,
end jeg var, for nu vil jeg alt b-
ære bedre at tænke paa og være tak-
nemmelig for hele mit Liv".

Da den genforenede Famili og dem

af deres Gæster, der var i Stand til
at forlade deres Værelse, forsynede satte
sig ned ved Bordet, der var bagstaa-
dig overstaaet, blev både Møder og
Lizy! saa ensom, som jeg altid maa
gøre. Denne Danse gav mig Kraft
til at gøre det, og nu er jeg lykkelig,
end jeg var, for nu vil jeg alt b-
ære bedre at tænke paa og være tak-
nemmelig for hele mit Liv".

Da den genforenede Famili og dem

af deres Gæster, der var i Stand til
at forlade deres Værelse, forsynede satte
sig ned ved Bordet, der var bagstaa-
dig overstaaet, blev både Møder og
Lizy! saa ensom, som jeg altid maa
gøre. Denne Danse gav mig Kraft
til at gøre det, og nu er jeg lykkelig,
end jeg var, for nu vil jeg alt b-
ære bedre at tænke paa og være tak-
nemmelig for hele mit Liv".

Da den genforenede Famili og dem

af deres Gæster, der var i Stand til
at forlade deres Værelse, forsynede satte
sig ned ved Bordet, der var bagstaa-
dig overstaaet, blev både Møder og
Lizy! saa ensom, som jeg altid maa
gøre. Denne Danse gav mig Kraft
til at gøre det, og nu er jeg lykkelig,
end jeg var, for nu vil jeg alt b-
ære bedre at tænke paa og være tak-
nemmelig for hele mit Liv".

Da den genforenede Famili og dem

af deres Gæster, der var i Stand til
at forlade deres Værelse, forsynede satte
sig ned ved Bordet, der var bagstaa-
dig overstaaet, blev både Møder og
Lizy! saa ensom, som jeg altid maa
gøre. Denne Danse gav mig Kraft
til at gøre det, og nu er jeg lykkelig,
end jeg var, for nu vil jeg alt b-
ære bedre at tænke paa og være tak-
nemmelig for hele mit Liv".

Da den genforenede Famili og dem

af deres Gæster, der var i Stand til
at forlade deres Værelse, forsynede satte
sig ned ved Bordet, der var bagstaa-
dig overstaaet, blev både Møder og
Lizy! saa ensom, som jeg altid maa
gøre. Denne Danse gav mig Kraft
til at gøre det, og nu er jeg lykkelig,
end jeg var, for nu vil jeg alt b-
ære bedre at tænke paa og være tak-
nemmelig for hele mit Liv".

Da den genforenede Famili og dem

af deres Gæster, der var i Stand til
at forlade deres Værelse, forsynede satte
sig ned ved Bordet, der var bagstaa-
dig overstaaet, blev både Møder og
Lizy! saa ensom, som jeg altid maa
gøre. Denne Danse gav mig Kraft
til at gøre det, og nu er jeg lykkelig,
end jeg var, for nu vil jeg alt b-
ære bedre at tænke paa og være tak-
nemmelig for hele mit Liv".

Da den genforenede Famili og dem

af deres Gæster, der var i Stand til
at forlade deres Værelse, forsynede satte
sig ned ved Bordet, der var bagstaa-
dig overstaaet, blev både Møder og
Lizy! saa ensom, som jeg altid maa
gøre. Denne Danse gav mig Kraft
til at gøre det, og nu er jeg lykkelig,
end jeg var, for nu vil jeg alt b-
ære bedre at tænke paa og være tak-
nemmelig for hele mit Liv".

Da den genforenede Famili og dem

af deres Gæster, der var i Stand til
at forlade deres Værelse, forsynede satte
sig ned ved Bordet, der var bagstaa-
dig overstaaet, blev både Møder og
Lizy! saa ensom, som jeg altid maa
gøre. Denne Danse gav mig Kraft
til at gøre det, og nu er jeg lykkelig,
end jeg var, for nu vil jeg alt b-
ære bedre at tænke paa og være tak-
nemmelig for hele mit Liv".

Da den genforenede Famili og dem

af deres Gæster, der var i Stand til
at forlade deres Værelse, forsynede satte
sig ned ved Bordet, der var bagstaa-
dig overstaaet, blev både Møder og
Lizy! saa ensom, som jeg altid maa
gøre. Denne Danse gav mig Kraft
til at gøre det, og nu er jeg lykkelig,
end jeg var, for nu vil jeg alt b-
ære bedre at tænke paa og være tak-
nemmelig for hele mit Liv".

Da den genforenede Famili og dem

af deres Gæster, der var i Stand til
at forlade deres Værelse, forsynede satte
sig ned ved Bordet, der var bagstaa-
dig overstaaet, blev både Møder og
Lizy! saa ensom, som jeg altid maa
gøre. Denne Danse gav mig Kraft
til at gøre det, og nu er jeg lykkelig,
end jeg var, for nu vil jeg alt b-
ære bedre at tænke paa og være tak-
nemmelig for hele mit Liv".

Da den genforenede Famili og dem

af deres Gæster, der var i Stand til
at forlade deres Værelse, forsynede satte
sig ned ved Bordet, der var bagstaa-
dig overstaaet, blev både Møder og
Lizy! saa ensom, som jeg altid maa
gøre. Denne Danse gav mig Kraft
til at gøre det, og nu er jeg lykkelig,
end jeg var, for nu vil jeg alt b-
ære bedre at tænke paa og være tak-
nemmelig for hele mit Liv".

Da den genforenede Famili og dem

af deres Gæster, der var i Stand til
at forlade deres Værelse, forsynede satte
sig ned ved Bordet, der var bagstaa-
dig overstaaet, blev både Møder og
Lizy! saa ensom, som jeg altid maa
gøre. Denne Danse gav mig Kraft
til at gøre det, og nu er jeg lykkelig,
end jeg var, for nu vil jeg alt b-
ære bedre at tænke paa og være tak-
nemmelig for hele mit Liv".

Da den genforenede Famili og dem

af deres Gæster, der var i Stand til
at forlade deres Værelse, forsynede satte
sig ned ved Bordet, der var bagstaa-
dig overstaaet, blev både Møder og
Lizy! saa ensom, som jeg altid maa
gøre. Denne Danse gav mig Kraft
til at gøre det, og nu er jeg lykkelig,
end jeg var, for nu vil jeg alt b-
ære bedre at tænke paa og være tak-
nemmelig for hele mit Liv".

Da den genforenede Famili og dem

af deres Gæster, der var i Stand til
at forlade deres Værelse, forsynede satte
sig ned ved Bordet, der var bagstaa-
dig overstaaet, blev både Møder og
Lizy! saa ensom, som jeg altid maa
gøre. Denne Danse gav mig Kraft
til at gøre det, og nu er jeg lykkelig,
end jeg var, for nu vil jeg alt b-
ære bedre at tænke paa og være tak-
nemmelig for hele mit Liv".

Da den genforenede Famili og dem

af deres Gæster, der var i Stand til
at forlade deres Værelse, forsynede satte
sig ned ved Bordet, der var bagstaa-
dig overstaaet, blev både Møder og
Lizy! saa ensom, som jeg altid maa
gøre. Denne Danse gav mig Kraft
til at gøre det, og nu er jeg lykkelig,
end jeg var, for nu vil jeg alt b-
ære bedre at tænke paa og være tak-
nemmelig for hele mit Liv".

Da den genforenede Famili og dem

af deres Gæster, der var i Stand til
at forlade deres Værelse, forsynede satte
sig ned ved Bordet, der var bagstaa-
dig overstaaet, blev både Møder og
Lizy! saa ensom, som jeg altid maa
gøre. Denne Danse gav mig Kraft
til at gøre det, og nu er jeg lykkelig,
end jeg var, for nu vil jeg alt b-
ære bedre at tænke paa og være tak-
nemmelig for hele mit Liv".

Da den genforenede Famili og dem

af deres Gæster, der var i Stand til
at forlade deres Værelse, forsynede satte
sig ned ved Bordet, der var bagstaa-
dig overstaaet, blev både Møder og
Lizy! saa ensom, som jeg altid maa
gøre. Denne Danse gav mig Kraft
til at gøre det, og nu er jeg lykkelig,
end jeg var, for nu vil jeg alt b-
ære bedre at tænke paa og være tak-
nemmelig for hele mit Liv".

Da den genforenede Famili og dem